

lignende Udgifter, at største Delen af dette Beløb medgaar. Men da det dog gentager sig og gentager sig saa at sige hvert Aar, at dette Beløb ikke strækker til, forekommer det Udvalget at være ret beføjet at henstille til Ministeriet at søge en større Bevilling for at undgaa en saa betydelig Overskridelse, som Tilfældet har været for dette Finansaar, hvor Overskridelsen er over 20,000 Kr. — Pag. 314, angaaende det lærde Skolevæsen, er der gjort en Bemærkning om, at Kontoen „forskellige løbende og ekstraordinære Udgifter“, hvortil er bevilget 17,270 Kr., er overskreden med 1,569 Kr. 98 Ø., og da det er en Bemærkning, som er gentaget fra tidligere Statsrevisionsbetænkninger, synes det ikke uberettiget, at Statsrevisionen gentager sin Opfordring om at faa Regnskabet til at stemme bedre med Budgettet, hvilket kan ske enten ved at indskrænke Udgifterne eller ved at søge et noget større Beløb bevilget. — Pag. 464 og 465 findes ligesom tidligere Aar en lille Bemærkning om, at man under Regnskabet over Udgifterne til Vedligeholdelse af Vordingborg Slots og Koldinghus's Ruiner har den Vane, at hvad man ikke giver ud af det bevilgede Beløb, indfører man som Kassebeholdning, som man saa bruger det næste Aar. Det er Smaabeløb, der er Tale om, men at det ikke er stemmende med god Regnskabsorden, vil næppe blive bestridt. — Pagina 467 angaar Forsøg med Indførelse af Sløjdundervisning i Skolerne. Der har Kirkeministeriet paa dertil af Statsrevisionen given Anledning oplyst, at Grunden til, at det paa den her omhandlede Konto paa Finansloven 1897—98 opførte Beløb af 1,200 Kr. til Sløjdlærer Axel Mikkelsen til Udgivelse af hans Bog om Arbejdsstillinger ikke er blevet anvendt, beror paa en Fejltagelse ved Budgetforslaget. Dertil knytter Statsrevisionen en Bemærkning, som lyder saaledes: „Det omhandlede Beløb burde ikke paa ny være søgt bevilget, idet Ministeriet altsaa ikke har kunnet forudsætte nogen Anvendelse deraf.“ De 1,200 Kr. vare nemlig det foregaaende Aar bevilgede og komne til Udbetaling, men ved en Inkurie var Posten gaaet over paa dette Budget, her er Tale om. Det har forekommet Udvalget, at den ærede Statsrevision ikke har været ganske heldig i Formen for denne Udtalelse. Det kan ikke være Meningen, at den ærede Statsrevision skal kunne sidde som Censor over den bevilgende Myndighed, og naar Beløbet er bevilget, selv om det beror paa en Misforstaaelse, bliver det nærmest den bevil-

gende Myndighed, der har Ansvar for det. Under en anden Form havde vistnok Bemærkningen været paa sit rette Sted.

Som sædvanlig knyttes til Statsrevisionens Betænkning ogsaa en Betænkning over Aandssvageanstaltens Regnskab for Finansaaret 1897—98. De Bemærkninger, der gøres af Statsrevisionen, have i det hele et lignende Indhold som Revisionens Betænkning over de foregaaende Finansaars Regnskaber. Det paavises deri, forekommer det mig, at Sindssygeanstaltens Status i det hele maa siges at være tilfredsstillende, at endogsaa enkelte Dele af disse Sindssygeanstalter have et ret betydeligt Overskud, men at paa den anden Side væsentlig de samme Mangler, som have klæbet ved de tidligere Regnskaber, ogsaa nu ere til Stede, idet der ikke ere ganske faa Alumner paa disse Anstalter, som endnu ikke yde fuld Betaling paa Grund af, at de ere indlagte paa en tidligere Tid end den, da den seneste Bestemmelse om Betalingens Størrelse er bleven fastsat. Man har saa ikke villet gøre Forandring deri. Vel har den Anmodning, som paa Foranledning af Statsrevisionen er tilstillet navnlig de kommunale Myndigheder om at sørge for, at Indbetalingen sker kvartalsvis, frugtet i nogen Tid, men den synes nu atter at være gaaet i Glemme. Endvidere oplyses det i Betænkningen, at de nuværende Anstalter have afvist ikke ganske faa — ca. 200 — paa Grund af Mangel paa Plads, hvilket maa erkendes at være ret uheldigt. Det er altsammen Bemærkninger, der ogsaa ere fremkomne i tidligere Aar. De gaa væsentlig ud paa, at der baade med Hensyn til Kontingentets Indbetaling og dets Størrelse er Uregelmæssigheder, som dog efterhaanden forhaabentlig ville forsvinde. Derved kommer imidlertid Statsrevisionen ligesom tidligere ind paa Spørgsmaalet om at foretage en Nedsættelse af Betalingen for de arbejdende Asylister, idet det viser sig, at Asylaafdelingen har et ret betydeligt Overskud, og at det derfor forekommer urimeligt, at Betalingen, som nu er 400 Kr., fastholdes fremdeles, da den navnlig kommer til at hvile paa mange fattige Hjem. Dertil er dog at bemærke, at ogsaa for de fleste Asylister ydes Betalingen halvt af Staten, halvt af Kommunen. Det siger derfor ikke saa meget, at det er forholdsvis fattige Hjem, hvorfra næsten alle Alumnerne paa Anstalten komme, det er forholdsvis meget faa, som betale fuldtud for deres Ophold. Men Betænkkeligheden ved at gaa ind paa nu at nedsætte Betalingen for disse Asylister, ligger i, at en